



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1248. Usque Ad Annum 1276

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1765

VD18 90118243

§.25. Continuatio rerum Siciliæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66255](#)

confidens hos Proceres sibi assidere jubebat. Tum omnes illi, qui habebant negotium, ei locutum veniebant: nec satellitum quisquam vel alias arcere illos poterat. Rex maxima suæ vocis contentione quærebat, an aliquis causam vellet dicere: & quosdam Proceres, qui rem expedirent, vocabat. Sed siquid in orationibus Advocatorum carpendum censuit, ipse humaniter eos reprehendebat. Interdum eis aures præbebat in horto Regiæ Parisinæ, ubi hodie forum Delphini est. Dominus Jonavillæ, qui hæc omnia refert, inter hos Judices portæ frequenter erat.

§. XXV.

Continuatio rerum Siciliæ.

Eodem anno 1264 Papa Simonem Briessem Cardinalem S. Cæciliæ in Franciam ut Legatum misit, qui a Clero decimam pro bello contra Manfredum petret, atque cum Carolo Andegaviæ Comite ageret de conditionibus, quibus is Siculum regnum acciperet, a Papa inaugurandus. Mandatum Urbanus dederat 25 Aprilis: & 3 Maji S. Ludovico per litteras ob oculos posuit periculum religionis in Italia propter bellum, quod ibi Manfredus gereret de consiliis cum Andegaviæ Comite agitatis edoctus. Plurimum

*Rayn. 1264.
n. 9. 10.*

n. 13.

Sæcul. XIII. rium Ecclesiarum cathedralium, ait illi
A.C. 1264. Papa, plurimumque coenobiorum possessionem occupavit, ubi protegit intrusos: alia, prout animo lubet, aliis tanquam beneficia fiduciaria confert, illorum redditus in suam rem vertens. Interea pullulant hæreses per totam fere Italię; catholica fides deprimitur; minuitur servitium divinum; libertas & jura ecclesiastica calcantur pedibus; Præfules atque Clerici mittuntur in exilium, mutilantur, permuntur; loca Deo sacra suis spoliata bonis convertuntur ad usus profanos: Sacerdotes aliqui in locis interdicto affectis officia divina peragere, & Sacra menta proscriptis administrare coguntur.

*Papeb. con.
p. * 47.*

Huc pertinet illud, quod Matthæus Spinellus refert, qui sequente autumno ad exercitum Manfredi se contulit. Tertio Septembbris 1264 venerunt tres viri nobiles a Neapolitanis missi Regi supplicatum, ut pacem cum Papa jungeret, eo quod urbs anathemate perculsa maneret, & Archiepiscopus sacrum fieri nollet. Rex Bellum, inquiebat, non geritur mea sed Papæ culpa, e regno pellere me cupientis. Mittam Neapolim trecentos Saracenos per vim facturos, ut res divina conficiatur. Sacerdotes ac monachos, qui mandatum abnuerint, in triremi ad me mitte! Ad ea Nuncii: Domine! noli mittere!

tere Saracenos! Neapolis eos non reci- Sæcul. XIII.
A.C. 1264.
piet. Tum Mansfredus ira excanduit.

§. XXVI.

Divinum monitum Julianæ Cornillo-montanæ datum.

Interea dum Papa de bello contra Manfredum cogitabat, non omisit SS. Eucharistiam festa religione ac ceremonia collendam præcipere, qua illam hoc primum anno 1264 die Jovis post octavam Pentecostes 19 Junii coluit. Res ab origine causisque primis est exponenda. Cum ille Leodii Archidiaconus esset, singulariter noverat sanctam virginem aliquam nomine Julianam religiosam hospitalarium Cornillomontii prope unam portarum urbis. Julianæ per omnem vitam suam SS. *Boll. to. 9.* Altaris Sacramentum peculiariter pietate *p. 437.* venerabatur: & ab anno ætatis suæ sexto decimo, hujus seculi octavo, quotiescunque se sacris impendebat precibus, lumen plenam sed modico nævo affectam cernere sibi videbatur. Hæc imago se illi sic exhibebat, ut eam impedire non posset: id quod longo duravit tempore. Tentationem esse rata multas fudit preces, ut ab ea liberaretur. Postea, quid illa species indicaret, quærenti dictum interiorius est: Luna Ecclesiam significat, nævus